

KAPITEIN VS LOODS PERIKELEN

U ALLEN WELBEKEND

In het holst van de nacht komt het kustvaartmotorschip "Augurk I" (een redelijk modern ogend schip met boegschroef) er aan, voor Waalhaven pier 1 NZ (Klapwijk / Rapide in de hoek). Snoepje van de week en ik mocht daar aan sabbelen. Nederlandse vlag en dito bemanning (bleek). Een keurig scheepje met een kraakhelder stuurhuis waarbij de aanwezige bemanning op kousenvoeten liep om het geheel netjes te houden. Tenslotte is het hun huis ... Ik had bijna de neiging m'n schoenen óók uit te trekken, maar dat vond ik te ver gaan. Wèl netjes de schoenen afgeveegd op bij de deuren liggende dweilen.

Bij het betreden van het stuurhuis kwam de zgn. anti-loods-lucht mij al tegemoet. Er hing daar een raar sfeertje en het welkom was nogal aanmatigend en na wat gemompel, waarin ik "goedenacht Loods" dacht te horen uit de mond van de kapitein, begon hij, schuimbekkend #&*%†☒, direct aan een tirade aan het adres van het Loodswezen. Dat het schip vanwege de lengte loodsplichtig was zat hem erg hoog want hij kon wel zonder loods naar Rotterdam varen. Tjonge, wat maakte die man zich kwaad en om niet te laten ontploffen vroeg ik maar niet om het geheel te herhalen. Ik ontfutselde nog wel zijn uitspraak dat het getier niet op mij sloeg en vroeg hem het burgerlijk fatsoen in acht te nemen. In de duisternis kon ik de gelaatskleur van hem niet zien, maar het vermoeden dat dat roder was dan bakboordlicht was zeer waarschijnlijk. Kalm blijven, Bertje ...

Ik opperde nog dat een loods aan boord economische en wettelijke voordelen geeft, vooral bij de Raad v.d. Scheepvaart. Stilte alom, hij wilde geen uitleg. Ik raadde hem aan de verantwoorde instantie aan te schrijven en zijn grieven daar in kenbaar te maken en wie weet

kon hij succes boeken. Een telefoonnummer kon ik hem desgewenst wel verschaffen. De tirade ging voort... Ik moest mij maar ergens verdekt op stellen en mij nergens mee bemoeien. Ook de VHF nam hij voor zijn rekening. Een gezellig reisje dus. Gelukkig ontwaarde ik midscheeps een comfortabele bank met zachte kussens en nestelde mij daar op/in, met zicht op het buitengebeuren om eventueel commentaar te geven op het door hem gevoerde beleid. Maar de stemming werd er niet beter op, zodat ik maar besloot hem niet te storen. Zoek het maar uit. Ik ben toch al geen koffie drinker en om hem te testen vroeg ik hem of er toch een bakkie af kon. Dat kon. Viel niet tegen.

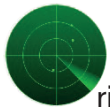

Eigenlijk was ik maar een sukkel òf te beleefd, want ik weet van een collega (met grote handen en een verwarde administratie) die in een soortgelijke situatie belandde (waarbij synoniemen van edele delen in diverse talen door het stuurhuis vlogen), zich direct weer af liet halen door de loodsboot en de kapitein in z'n sop gaar liet koken. Kijk, dat is optreden! Zijn zij nu helemaal van de pot ...

Ik moest óók gelijk denken aan een haalreis Felixstowe voor de "Augurk II" (22667 ton 27'). Gemeld bij het gezag, een klein bol mannetje ... en ik kende die man. Hij was destijds 2de stuurman bij een gerenommeerde maatschappij waar ik als 3de stuurman ZV (Zonder Vooruitzichten) óók de kost trachtte te verdienen. Hij had grote verhalen, voer op grote bulkcarriers en smeed met ankers om sleepboten te sparen en meer van die ongein. Nou, nou, ik was bijna onder de indruk. En dat naar Rotterdam varen was helemáál een fluitje van een cent, dat deed hij liever zelf, als ik dat goed vond. Mij best, het is zijn schip. Maar ik vertelde er wel bij dat ik, wat dat betreft, het beter wist. Tòch was het een ààrdige man...

Komen we aan op de rede bij Hoek van Holland, was het roet dik van de mist. "Wel kapitein, ga

uw gang.... Dit is de Maas Center, dit is de Loodsboot en die boot gaat óók de rivier op". Nee, hij bleef eerst wel even kijken ... Ik vond hem al een stukje kleiner dan gisteren. In de buurt van Poortershaven (weet u dat nog?) kwam de stuurman bij mij staan bij de radar en oreerde: "ik vind dit zó knap, loods". "Wat bedoelt u?" "Wel, we varen in dichte mist met een verantwoorde speed, er wordt haast niets gezegd en we denderen maar door". Ik heb hem uitgelegd hoe de radarketen met radarwaarnemers werkt, dat er voldoende informatie wordt verschaft en hoe je dan je beleid daarop afstemt. Kappie zei maar niets.

Nòg zoiets: bij stormweer (NW 9) komt een "Broere" tanker doorlopen voor de Weserhaven (Eu), BB voor der wal. Altijd gezellige en kundige mensen, die hun schepen goed kennen. Het gezag informeerde mij dat hij de meer-manoeuve zelf deed. I.v.m. de stevige wind, bijna dwarsop ter plekke, raadde ik hem wèl aan het sb anker te gebruiken, ondanks de aanwezigheid van een boegschroef. In zijn optiek was het anker niet nodig, hij had een groot vertrouwen in die roomklopper. Oké, we zullen het aanschouwen. Bij het naderen van de ligplaats verlijerde het schip nogal en de steiger kwam met rasse schreden dichterbij. De boegschroef had weinig effect, ik zette mij schrap en met een daverende knal kwam mevrouw "Broere" tegen de wal. Ietwat beteuterd bekeek de kapitein om zich heen en

zei: " dat met het anker was toch wel een goed idee, Loods". Ja, ja.... óók weer een ààrdige man

Er wordt wel eens degenererend over de loods gedacht. Vooral bij enkele Nederlandse kapiteins. Bv. het welkom aan boord op de "Augurk III" in

Bremerhaven was: "dag loodsje...". En toen zei dat Loodsje: "dag kapiteintje..."; waarop hij wel wat verstoord opkeek. Het is nooit meer goed gekomen tussen hem en mij. Géén aardige man.

De "Augurk III": De reis verliep niet onaardig en de kapitein deed zijn best, niets op aan te merken, tenminste hij raakte niets en bracht de overige scheepvaart niet in gevaar. Totdat de brave man de Eemhaven instuurde en op het gemakkie het 1ste gat indook. Via de intercom van de bak hoorde ik de stuurman al weifelend roepen dat er iets niet goed ging. Volgens hem riepen mensen aan de wal wat ie hier kwam doen. Ik weet het, volgens artikel zus en zo, moet de loods zich blijven beijveren om een goede raadgever en wegwijzer te blijven. Daar had ik ff geen zin in, er zijn grenzen en een klein lesje is óók leerzaam. Dus stond ik op, rekte mijzelf effe lekker uit en vroeg aan de kapitein of hij mij nog nodig had. Een beetje bedremmeld beaamde hij dat en vroeg "hoe nu?" "Achteruit, kapitein"; adviseerde ik hem en "laten we het maar op mijn manier doen. U zit in de Eemhaven i.p.v. Waalhaven". Kan gebeuren, vergoelijkte ik nog. Stilte ... en zonder mokken volgde hij de aanwijzingen op. Nog even bijtijds rond gegaan in de Noordpijp en dra gemeerd.

Als grote vrienden gingen we uit elkaar. De man was zover gekomen om zijn houding te verklaren. Slecht weer, vermoeidheid, problemen hier en problemen daar en hij was daardoor fat-up. Tóch een ààrdige man, ik droom nog wel eens van hem.... als ik ... Juist.

Een groet aan u allen van Grottier

